

Even mijmeren in de Paastijd...

...een woord bij de vijfde Paaszondag

Zondag 2 mei 2021

Hand. 9,26-31

1 joh. 3,18-24

Joh. 15,1-8

Adriaan Debbaut – piano en zang

Ann Staelens – opname en montage

Willy Snauwaert – draaiboek en voorganger

* Om te beginnen – muzikale inleiding – piano

* Een woord bij de vijfde paaszondag

Beste Paasmensen,

Ik breng jullie enkele mijmeringen bij de vijfde Paaszondag.

In deze uitzending wil ik heel speciaal ook onze vormelingen en hun ouders mede aanspreken.

Als we de Bijbellezingen van deze zondag goed lezen, dan voelen we dat de spanning stijgt.

Het Jezusverhaal is geen verhaal meer voor doetjes.

Het is een verhaal die ons au-sérieux neemt en die zelf ook ernstig dient genomen te worden.

We willen niet blijven steken bij ons kinderlijk geloof over een zeemzoete Jezus.

Het gaat hier over een mens van vlees en bloed, in zijn volle bloei van zijn leven, die een boodschap wil uitdragen van verbondenheid en levenskracht.

Het thema over de wijngaard is een universeel thema,

door Jezus graag gebruikt, ook door de profeet Micha in het oude testament

maar ook door de 22-jarige zwarte dichteres Amanda Gorman in haar indrukwekkende boodschap tijdens de eedaflegging van de Amerikaanse president Jo Biden.

Daar zegt zij:

“De Bijbel vraagt om ons voor te stellen dat ieder onder zijn eigen wijnrank en vijgenboom zit en niemand hen bang zal maken.”

- onder zijn wijnrank zitten is het summum van veiligheid en weelde volgens de profeet Micha -

“Als we onze tijd eer willen aandoen, dan ligt overwinning niet in het zwaard maar in alle bruggen die we bouwden.

We leggen de wapens neer, zodat we onze armen kunnen openen voor elkaar.

We willen niemand schaden, we willen harmonie voor iedereen.

Dat we voor altijd verbonden zijn....”

Een sterk en ontroerend moment, een siddering die over de wereld rolt.

Dat brengt mij spontaan bij Jezus, een jonge man, vooraan in de dertig.

Hij sprak eveneens een taal die de toenmalige wereld boeide.

Als sterke catecheet gebruikt hij heel wat “ik-ben-woorden”...

Ik ben het licht, ik ben de weg, ik ben de goede herder;...

Vandaag zegt Jezus: **Ik ben de wijnstok, en jullie zijn de ranken.**

Een sterkere en intiemere band kan je je niet indenken.

Ik vind dit één van de sterkste uitdrukkingen die Jezus ooit heeft gebruikt.

Dit leidt ons dan ook naar de kern van onze christelijke identiteit.

Door ons doopsel zijn wij ten diepste verbonden met die Jezus Christus, wij zijn ‘een Christen mens’ geworden, Christus leeft in ons.

Dit zal tot uiting komen in onze levenshouding – in wie we zijn – in wat wij voor anderen betekenen - in hoe wij ons verhouden tot God, de Vader van Jezus.

Jezus, de Verrezenen, is als een leven gevende wijnstok voor ieder van ons.

En wijnstokken **zijn sterk**....ze gaan met hun wortels wel **tien meter diep de grond** in, om bij water te geraken.

Zulk een stevige wijnstok is Jezus, stevig geworteld in de liefde van de Vader.

Wij weten dat Jezus een bijzondere vriendschap had met zijn Vader.

In Joh. 8,29 zegt Jezus: “Hij die mij gezonden heeft, is altijd bij mij. Hij laat mij nooit alleen.”

Dit is één van de mooiste zinnnetjes uit het evangelie!

Die sterke Jezus, die de storm trotseerde, die de massa bespeelde,

die de melaatse aanraakte,

die sterke Jezus is gelijk het jong van de adelaar

dat nog moet kunnen terugvallen op de vleugels van de moeder adelaar.

En Hij is niet te groot om dat te bekennen.

Daar kunnen wij nog een puntje aan zuigen.

Wij die in onze overmoed denken dat we alles uit eigen kracht aankunnen.

Uit eigen kracht is een mens twee keer niets.

Ik herinner mij een zeer mooie tekst uit de vormselcatechese:

“Nooit ben ik alleen!

Heel dikwijls was iemand goed voor mij,

er was iemand die me verzorgde toen ik klein was

en naast me stond

als ik ziek was en ijldde van de koorts.

Er was iemand lief voor mij toen ik groot werd,

wist wanneer ik jarig was,

me verraste op een doodgewone dag

met een kleine attentie,

een groet, een glimlach, een vriendelijk woord.
Er was iemand die naar me luisterde
als ik in de put zat,
die bij me bleef als de anderen me lieten staan,
die me aanmoedigde.
Er was iemand blij omdat ik blij was.
Er was iemand die onmerkbaar maar zeker
zijn hand legde op mijn leven
en veilig mijn stappen leidde
op de weg van zijn liefde....”

Wij hebben alles, maar dan ook alles te danken aan anderen.
Aan dat veilig nest dat het gezin is,
aan die velen die ons uit dat nest duwen en ons leren vliegen.
Onze groeikracht komt niet uit onszelf, die komt van anderen.
Dat wil Jezus ons duidelijk maken in die parabel van de wijngaard.
Net zoals die jonge ranken zegt hij, zit gij vol leven en vol belofte.
Morgen komen daar de druiventrossen aan.
Maar uw verborgen groeikracht komt van die knoestige oude stam, de wijnstok.
Ik ben de wijnstok, gij de ranken.
Gij kunt maar vrucht dragen, gij kunt maar mens worden,
gij kunt maar vliegen als ge met mij verbonden blijft.
Er zijn mensen die de band met Jezus willen doorknippen,
die dat maar niks vinden.
Dat geloof in Hem zien zij als een beperking van hun vrijheid.
Laat u die groeikracht nooit afnemen.

Denk aan het gras.
Het simpele gras heeft een onvoorstelbare groeikracht,
soms door het asfalt heen boort het zich een weg naar het licht.
Wij zijn die kleine grassprietjes,
in een wereld die Jezus verdacht maakt en zijn boodschap verstikt,
leven wij uit zijn groeikracht.
Amanda Gorman eindigt haar gedicht met deze woorden...
“Want er is altijd licht,
als we maar dapper genoeg zijn om het **te zien**,
als we maar dapper genoeg zijn om het **te zijn**.
Met Jezus kunnen we nu zeggen:
“Hij die mij gezonden heeft, is altijd bij mij. Hij laat mij nooit alleen.”

* Muzikaal intermezzo – piano

* Voorbede met gezongen acclamatie

Bidden wij tot onze verrezen Heer
Hij is de wijnstok, wij de ranken.

1. Laten wij bidden om vrede in de wereld:
dat de leiders van de volkeren luisteren naar wat God hen zegt in hun hart
en dat wij, elk op onze plaats, vrede stichten onder de mensen.
– Laten we bidden.

H. Oosterhuis T. Löwenthal

Roep onze namen

SOPRANO
ALTO

TENOR
BASS

Roep on-ze na-men, dat wij u ho-ren, dat wij weer a-de-men, dat wij u le-ven.

2. Laten wij bidden voor onze vormelingen.
Dat we zo met deze kinderen samen leven
dat ze aandachtig worden voor God.
– Laten we bidden.
3. Bidden wij voor elkaar:
dat wij als christenen onze weg vinden naar nieuwe vormen van
kerkgemeenschap, dat wij ons dienstbaar maken voor onze medemensen,
dat wij, verbonden met onze verrezen Heer, rijke vruchten dragen.
– Laten we bidden.

Slotgebed:

God van eenheid
uit eigen kracht en kunnen
is ons menszijn niet volledig.
Bezield door Jezus wordt ons leven blijvend vruchtbaar.
Wij bidden U:
geef dat wij in samenwerking met uw Zoon
de wijngaard van ons leven doen gedijen.
Dit vragen we U
nu en altijd.

* Een lied om te eindigen – U kennen, uit en tot U leven ZJ 728

t.: A. den Besten / m.: G. Neumark Strophe 1-5-7

1. U ken-nen, uit en tot U le-ven, Ver - bor - ge -
2. Gij zijt het brood van God ge - ge-ven, de spij - ze
3. Gij zijt het wa - ter ons ten le-ven; de bron-nen
4. Gij zijt het licht van God ge - ge-ven, een zon die

1. ne die bij ons zijt, zo - lang ons 't aan - zijn is ge -
2. van de eeu - wig - heid; Gij zijt ge - noeg om van te
3. van de eeu - wig - heid zijn ons ter la - fe - nis ge -
4. nog haar stra - len spreidt wan - neer het nacht wordt in ons

1. ge-ven, de aar - de en de aard - se tijd, o Chris - tus,
2. le-ven voor ie - der - een en voor al - tijd. Gij voedt ons
3. ge-ven, zijn door-ge - bro - ken in de tijd. O Gij, die
4. le-ven, wan-neer het nacht wordt in de tijd. O licht der

1. die voor ons be - gin en ein-de zijt, der we - reld zin!
2. nog, o he-mels brood, met le-ven mid - den in de dood.
3. als een bron ont-springt in elk die tot U komt en drinkt.
4. we-reld, zie er is voor wie U kent geen dui - ter - nis.

5. Gij zijt de wijn - stok van het le - ven, in dui - zend
6. Gij zijt tot her - der ons ge - ge - ven, wij zijn de
7. O Chris - tus, ons van God ge - ge - ven, Gij tot in

5. ran - ken uit - ge - breid, het le - ven, ons in U ge -
6. scha - pen die Gij weidt; waar Gij ons leidt is 't goed te
7. al - le eeu - wig - heid de weg, de waar - heid en het

5. ge - ven, draagt goe - de vruch - ten op zijn tijd. Laat ons uw
6. le - ven, Heer, die ons voor - gaat door de tijd. Wie bij U
7. le - ven, Gij zijt de zin van al - le tijd. Ver - vul van

5. ran - ken zijn voor - goed, door - stroom ons met uw har - te - bloed.
6. blijft en naar U ziet, ver - dwaalt in de - ze we - reld niet.
7. dit ge - hei - me - nis uw kerk die in de we - reld is.

Zending en zegen

Mag ik jullie uitnodigen
om rijpe vruchten voort te brengen
van liefde en hartelijkheid
door daden van goedheid.

Zo'n leven wil God graag zegenen:

in de naam van + de Vader, de Zoon en de H. Geest. Amen.

Nog een mooie zondag toegewenst aan u allen.